

Fra: Terje Hauan <terje@seid.no>
Sendt: 30. mai 2025 07:44
Til: ED-Kjernekraftutvalget
Emne: Vi trenger mer enn symbolpolitikk

You don't often get email from terje@seid.no. [Learn why this is important](#)

Det er helt essensielt at vi evner å håndtere flere komplekse sannheter samtidig i klima- og energidebatten.

Ja, den globale gjennomsnittstemperaturen har økt siden vi forlot den lille istiden rundt 1850. Dette er et vitenskapelig faktum. Ja, menneskelig aktivitet, spesielt industrialisering og forbrenning av fossile brensler, har en påviselig negativ effekt på planeten. Å benekte dette er uansvarlig. Men – og dette er et avgjørende men – det betyr ikke at alle tiltak som markedsføres som «klimateknologi» automatisk er fornuftige, effektive eller bærekraftige.

Når vi blindt investerer enorme summer i teknologier utelukkende basert på deres evne til å redusere CO₂-utslipp på papiret, uten å grundig vurdere kostnader, reelle konsekvenser, systemavhengigheter og total energibalanse, risikerer vi å havne i svært kostbare og ineffektive blindveier.

Kjernekraft er pålitelig

Tyskland står som et monumentalt lærebokeksempel på konsekvensene av en politikk der 'klimateknologi' koblet med ideologi trumfer realiteter. Beslutningen om å legge ned fullt fungerende kjernekraftverk – en stabil, utslippsfri energikilde – samtidig som landet sto overfor en energikrise, kombinert med en massiv, men dårlig planlagt satsing på sol og vind uten tilstrekkelig lagringskapasitet eller backup-løsninger, har ført til:

Et ustabilt og vesentlig dyrere energisystem. Paradoksalt nok, økt avhengighet av kullkraft for å sikre forsyningssikkerhet. Behov for dyr import av energi, ofte produsert med høyere utslipp andre steder.

Alt dette i klimaets navn? Det er en strategi som undergraver sine egne mål.

Kjernekraft må inn i diskusjonen som en fundamental brikke. I motsetning til vindkraft, solkraft, karbonfangst og -lagring (CCS) eller batteriteknologi, er kjernekraft en teknologi som faktisk skaper store mengder energi på en trygg, stabil og forutsigbar måte, døgnet rundt, uavhengig av værforhold. Vind og sol er fantastiske supplementer når det blåser optimalt eller solen skinner – men de leverer null og niks når naturen ikke samarbeider.

Upålitelige løsninger

CCS og batterier lagrer eller håndterer energi/utslipp; de produserer ikke primærenergi i seg selv. Å utelate kjernekraft fra ligningen er å ignorere en av de mest potente, utslippsfrie og pålitelige løsningene vi har tilgjengelig.

Når jeg hører visjoner om Norge eller Stavanger som en «hovedstad for frihetsenergi til Europa», må jeg spørre:

Hvilken frihet snakker vi om?

Ekte energifrihet og -sikkerhet hviler på tilgang til pålitelig, stabil og rimelig energi – til industri og samfunn.

En politikk som favoriserer upålitelige løsninger og driver opp kostnadene, under dekke av 'klimateknologi' risikerer å sende konkurranseutsatt industri ut av landet og dytte vanlige husholdninger inn i energifattigdom. Det er vel det motsatte av frihet?

Vi trenger en teknologinøytral og realistisk energipolitikk som fremmer industriutvikling, arbeidsplasser og verdiskaping. Sikrer pålitelig og rimelig energitilgang for folk og bedrifter. Reduserer forurensing basert på effektive og gjennomførbare løsninger. CO₂ er en faktor, men på langt nær er ikke den eneste faktoren.

Vi må tenke nytt

Mange av dagens «grønne» løsninger har betydelige ulemper som ofte underkommuniseres. Disse er blant annet energi-ineffektivitet.

Løsningene krever store ressurser for relativt lav energiproduksjon, for eksempel arealbruk for vind og sol. De er også samfunnsøkonomisk ulønnsomme fordi de ofte er avhengige av massive, vedvarende subsidier for å konkurrere.

De kan også være ressurskrevende, og for eksempel kreve store mengder mineraler og materialer, ofte med betydelige miljø- og sosiale kostnader knyttet til utvinning. Ofte er de også knyttet til store systemkostnader. Enorme investeringer i nett, lagring og backup trengs for å håndtere intermittens. I tillegg kommer gjerne en marginal klimaeffekt, for de fleste tiltakene har svært liten reell dokumenterbar påvirkning på global temperaturutvikling, til tross for enorme kostnader.

Vi må våge å tenke nytt og utfordre etablerte «klimasannheter». Avslutningsvis tør jeg minne om det kjente sitatet: Jeg har ikke problemer med spørsmål som ikke har svar, men jeg har problemer med svar hvor vi ikke kan stille spørsmål.

<https://www.aftenbladet.no/meninger/debatt/i/o3aERj/vi-trenger-mer-enn-symbolpolitikk>